

A SZŰZANYA SEGÍTSÉGE

Hazaérkezett Czestochowából a híres Segítő Szűz Kegyképmásolata

2011. június 27-30. között három busszal, mintegy 150, és vonaton további kb. 700 fő magyar zarándok érkezett Czestochowába, hogy a lengyel nép nagylelkű ajándékát, a Segítő Szűzanyát, vagy más néven Fekete Madonnát hazahozza.

A vasúttal érkező magyar testvéreinket fogadjuk

A hagyomány szerint **a kegyképet még Szent Lukács evangélista festette annak az asztalnak a lapjára, amelynél a Szent Család imádkozott, és étkezett.** A Szent Lukács által festett két kép közül a Fekete Madonna az egyik.

Ettől a ponttól kezdve a történelmi hagyományok kissé eltérnek. Mivel én nem vagyok arra hivatott, hogy az igazságot kinyomozzam ebben a tekintetben, ezért csak azt írom le, ami a történetekben közös tényezőként merül fel.

Nagy Kázmér lengyel király, és Nagy Lajos magyar-lengyel király (valamint egyik fő embere, Opolei Ulászló lengyel herceg) nevéhez fűződik a Kegykép Lengyelországba kikerülése. Pálos szerzetesek vitték 1384-ben Jasna Góra (= Fényes Hegy) kiemelkedő helyére, és őrizték az akkor már híres, felbecsülhetetlen értékű kegyképet.

Más történeti források Szent Hedvignek is nagy szerepet tulajdonítanak a **Fekete Madonna** kegyképének kikerülésével kapcsolatban. - Hedvig, Nagy Lajos király lánya, (sz.: 1373-ban) az Árpád-házi vérvonalat magában hordozó királylány az akkori szokások szerint már fiatalon (4-5 évesen) elkerült otthonról, és kijelölt vőlegénye, Ulászló, Litván fejedelemmel együtt nevelkedett a lengyel királyi udvarban. A magyar királylány nagyon szerette az Úr Jézust, és a Szűzanyát, hozományához tartozott a híres **Fekete Kereszt**, ami mai napig is a Krakkói Bazilika egyik megbecsült értéke, és díszé is egyben.

Hedvig királylány gyakran látogatott haza, és meglehet, hogy az ő kérésére került ki a kegykép. Ezek a történeti források azt állítják, hogy nem egyenesen Ruténföldről, hanem Magyarországon áthaladva került ki a kép Czestochowába. Egyesek a Márianosztrán lévő, megint mások a Máriapócsi Segítő Szűz testvérképének tekintik a Fekete Madonnát.

Szent Hedvig rövid élete alatt hihetetlen sokat tett Lengyelországért. Nem csak „*királynéként*”, hanem „*királynőként*” is uralkodott, és ebben a minőségében minden (nem csekély) hozományát felhasználva a lengyel nép felvirágoztatására fordította. A Fekete Kereszten kívül semmit meg nem tartott magának, még királynői jogara is fából készült. (A Fekete Kereszt azért fekete, mert ébenfából készült, és így a szű nem támadja meg.)

Szent Hedvig életéből feljegyezték, hogy nagyon sokat imádkozott a Fekete Kereszt előtt, s volt, hogy erre csak éjszaka adódott alkalma. Egy ilyen elmélyült ima alatt egyszer csak lehajolt az Úr Jézus a Keresztről hozzá, és azt mondta: „Tégy, amit látsz!” – És Hedvig megértette az Úr kívánságát, megfogadta ezt az intelmet: tette, amit szívében dologának érzett!

Monogramként két, szépen összefonódott „M” betűt használt, mert jelmondata volt: „Mária és Márta együtt”. És a Bibliai Lázár- testvérek mindkét típusát megtestesítette életében.

Korunk nagy, példamutató szentje ő ma is.

A lengyel nép nem felejtette el, hogy kedvenc királynőjük magyar honból származott.

Erre a **rövid történelmi áttekintésre azért volt szükség**, mert elég sok történelmi szál fűz össze bennünket, és a kegykép körüli történetek ennek csak egyik láncszemét képezik. Lengyel testvéreink híven, és tisztelettel őrzik a múlt, gyökereket jelentő emlékeit.

A magam részéről, valahányszor Lengyelországba megyek, közvetve, és közvetlenül, de mindig megtapasztalom ezt.

Első, lengyelországi zárandokutamra 2008. 09.12-18-ig került sor. Az után született a „*A SZERETETLÁNG CSOPORTJÁNAK ZARÁNDOKÚTJA LENGYELORSZÁGBAN*” című írás, amely híven beszámol az út lelki mélységéről, és a lengyel nép kitartó szeretetéről a Szűzanya, az Úr Jézus felé, de valódi testvérnépként felénk, magyarok felé is.

Természetesen még sok dolgot el lehetne elmondani a Czestochowa-i Szűz képének történetével kapcsolatban, én azonban inkább beszélnék arról a szeretetről, amivel a lengyel nép körbeveszi az Úr Jézus mellett, Őhozzá tartozóan, Vele együtt említve mindannyiunk Égi Édesanyját.

Ez ugyanis mai korunk egyik fő kérdése.

Hogyan mutatkozik meg lelkivilágunk népi szinten?

Milyen Istenképet tár lelkiségünk tükörként magunk, és a világ elé? És e két tükörkép azonos-e azzal, amit mutatni szeretnénk? Vagyis: milyen megélt, és gyakorlati hitről beszél a felmutatott "tükör"?

Testvérnépünknel ugyanis nincsenek üres, vagy zárt templomok, munkaidőben legalább az idősebb korosztály, vagy szerzetesek vannak jelen, de esténként, és hajnalonta, munkába menet és jövet, természetes, hogy legalább egy-egy pár percre betérnek áldást kérni a dolgozó emberek az eltelt napra, a munkára, a családra.

Bizonyára ott is vannak kevésbé hívő emberek, de valahogy a „közhangulatban” is benne van Isten, Aki az életet adta, s vele együtt minden jót is, hogy a Szeretet győzzön.

Lengyel testvéreink ebből az alkalomból is nagyon vártak, örömmel fogadtak, örültek, hogy értékes ajándékot adnak.

<= A zsúfolt templom

Mi három busszal mentünk, mintegy előkészíteni is egy kicsit a vonatos zárandokok útját, de ugyanazt az emelkedett hangulatot éltük át a másfajta útvonalon is, mint ők, és ahogy Székely János püspök úr is kifejezte, „közös

örömben érződött, hogy mindkét nép megtapasztalta történelme során, hogy milyen rossz érzés, ha magára marad, és milyen jó, ha társra talál küzdelmében”.

Bárhol megfordultunk a pár nap alatt, jó volt magyarnak lenni. Az emberek a közös találkozásokon, szentmiséken a megbocsátás gesztusánál megsimogatták egymást, vagy olyan is volt, hogy összeölelkeztek teljesen ismeretlen emberek. *Mindenki érezte a történelmi pillanat értékét. Ők adtak, s mi örömmel tudtunk elfogadni.*

Mert történelem indult el, amikor a Szent Imre elindította Szent Kereszt-hegy (*Święty Krzyż*) máig is virágzó történetét. És **történelem íródott** akkor is, amikor a Pálos atyák lengyel-magyar királyi parancsra Czestochowába vitték a *Csodatevő Fekete Madonna eredeti képét*.

<= Az elhozatalhoz előkészített, áldott Kegykép

És ez a tisztelet századokon át fejlődött, élt, és virágzott, amiről *a nagy Bazilika falára hálából felaggatott, csodás gyógyulásokat jelző rózsafüzérek, korall-láncok, mankók, ezüst szívek tömkelege beszél.* A hála-tárgyak tömege

hatalmas erővel sugározza a Hitet, ami az egyszerű emberek, a hívek, és a „szolgálattevők” (papok, női, és férfi szerzetesek) szívében is ott lobog. Ez a szeretet-tűz, és tisztelet tartja nyitva a templomok kapuját, és erőt ad is az odalátogatóknak.

És végül, történelem íródott most is, amikor világváltozós nehéz időkben **a Szűzanya haza, visszaérkezett hozzánk annyi, egész bazilika-falat beborító csodás gyógyulás után, hogy Édesanyai Szeretetének csodái itthon is folytatódhassanak!**

A 4 lány, aki „vállára emelte” a Szűzanyát

A Szűzanya kegyképmásolatának átadás – átvétele ünnepélyes keretek között történt, egy ünnepi szentmisén, az alábbi, közösen felolvasott **FELAJÁNLO IMA** keretén belül:

„Történelem Ura, Mennyei Atyánk! Hálát adunk Néked, amiért a lengyel és a magyar népet a történelem megpróbáltatásain és viharain át megőrizted. Hálát adunk Néked azért a számtalan pillanatért, amikor lengyelek, és magyarok segítő kezet nyújtottak egymásnak. Hálát adunk

közös nagyjainkért, közös szentjeinkért, különösen is Boldog Özsébért, a pálos Rend alapítójáért, Szent Hedvigért, és Szent Kingáért. Őrizd meg továbbra is a lengyel és a magyar népet a közös krisztusi hitben és testvéri egységben!

Boldogságos Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Lengyelország Királynője, Czestochowa-i Fekete Madonna! Mi, magyar zarándokok a Te oltalmadba és közbenjárásodra ajánljuk fel önmagunkat, szétdarabolt, és mégis egyetlen Magyar Nemzetünket.

Oltalmazd családtagjainkat! Adj hűséges szeretetet, és a bőséges gyermekáldás elfogadását a házastársaknak! Adj hitet, lelkesedést, nagylelkűséget a fiatalok szívébe! Növeld mindannyiunkban a bölcsességet, az önzetlent, és tetterre kész emberséget! Kérjük segítő közbenjárásodat, hogy a belső széthúzás és viszálykodás helyett újra az összetartozás érzése töltse be a szíveinket! A Te oltalmazó közbenjárásodat kérjük a lengyel nép számára is. Oltalmazd a Neked, és nekünk is kedves lengyel népet! Erősítsd hitét, életerejét, segítsd küldetésében a világ felé!

Őrizd meg, erősítsd a népeink között fennálló testvéri összetartozást! Segíts bennünket, hogy a nehéz időkben legyen bátorságunk a hit és a szeretet mellett kiállni, és egymásnak segítő kezet nyújtani!

Krisztus Urunk Édesanyja, akit az Üdvözítő mindannyiunk Édesanyjává rendelt! Tedd eggyé gyermekeidet, segítsd az ország útján Fiad Egyházát, oltalmazd anyai palástoddal a számodra oly kedves lengyel és magyar népet. Ámen.

Ezekkel az érzésekkel, emelkedettséggel hoztuk haza a Szűzanya képét, hogy itthon, az ország szívében, Budapesten, a Szent István Bazilikában, történelmi ereklyét őrző, megszentelt helyen kerüljön elhelyezésre, és hogy onnét sugározza be országunkat.

A Szent Koronáról rosszindulatúan ártó kezek valamikor „leszerelték” az Istenanya képét. Boldogasszonyunk pedig hazaérkezett, hogy erősítsen bennünket...

Vajon tudjuk, képesek vagyunk Őt méltóan fogadni?

2011-07-06.

M.G.Mária